

nárok žalobní nejen s hlediska sporné tržové smlouvy, nýbrž i po stránce tvrzené ústní dohody, a odvolací soud správně věc posoudil po právní stránce. Soudu nepřísluší v souzeném případě určití podle slušnosti dobu plnění ve smyslu druhé věty § 904 obč. zák. pro nedostatek zákonných podmínek řečeného předpisu.

Čís. 16287.

Manželce, která učinila náklady na své léčení z vlastních prostředků, přísluší proti manželovi nárok podle § 1042 obč. zák., pokud náklad jest úměrný stavu, jmění a příjmům manželovým. Nezáleží na tom, že manželka byla již před sňatkem nemocna a že o tom věděla.

(Rozh. ze dne 8. září 1937, Rv I 1562/36.)

Srv. rozh. č. 12309 Sb. n. s.

Žalobkyně se na žalovaném manželu domáhá zaplacení 3.159 Kč s přísl. z důvodu náhrady nákladů, jež sama vynaložila na svou operaci a nemocniční ošetření, ač k jejich zapravení byl povinen žalovaný jako její manžel. Soud první stolice zamítl žalobu. Odvolací soud uznal zčásti podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalovaného.

Důvody:

Podle § 91 obč. zák. jest manžel povinen obstarati své manželce slušnou výživu podle svého majetku a jí ve všech případech zastupovati. Výživou jest rozuměti nejen stravu, šaty, byt a ostatní životní potřeby, ale i útraty lékařského ošetřování a zdravotní péče vůbec. Tato povinnost plyne ze životního společenství a souvisí s určením životní míry manželčiny, jež má býti určena přiměřeně majetku manželovu. Ustanovení § 91 obč. zák. opravňuje tedy manželku, aby naléhala na plnění zákonné povinnosti manželovy, aby jí totiž poskytoval podle svého jmění výživu a při onemocnění i lékařskou pomoc (rozh. č. 12309 Sb. n. s.), a učinila-li manželka, jak zjištěno, náklad na potřebné léčení a operaci z vlastních prostředků, přísluší jí postižní nárok proti manželovi podle § 1042 obč. zák. Potřebu a nutnost sporných nákladů žalovaný nepopírá, nýbrž namítá pouze, že žalobkyně již před uzavřením sňatku byla nemocna a že o tom věděla. Ale ty skutečnosti ho nemohou zprostiti zákonné povinnosti. Vyživovací nárok manželčin jest omezen způsobností manželovou k plnění, a závisí proto žalobní nárok jen na tom, zdali učiněný náklad byl úměrný stavu, jmění a příjmům žalovaného. Po té stránce však nevytýkal dovolatel, že věc byla nesprávně posouzena, a ježto ostatní námítky nejsou rozhodující, nebylo bezdůvodnému dovolání vyhověno.